

Ο ΤΙΜΩΡΗΜΕΝΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟ

Ένας Γέροντας εἶπε ὅτι ὑπῆρχε κάποιος ἀναχωρητής, πού κατοικοῦσε στήν πιό βαθιά ἔρημο ἀπό ἀρκετά χρόνια κι εἶχε ἀποκτήσει χάρισμα διορατικό, ὥστε νά συναναστρέφεται μέ τούς ἀγγέλους. Καί συνέβη τὸ ἐξῆς: Δυὸ ἀδελφοὶ μοναχοὶ ἄκουσαν τὰ σχετικά μ' αὐτὸν καί εἶχαν τὴν ἐπιθυμία νά τὸν γνωρίσουν καί νά ὠφεληθοῦν. Βγῆκαν ἀπὸ τὰ κελιά τους καί πήγαιναν πρὸς αὐτὸν μέ ἐμπιστοσύνη στήν καρδιά. Καί ἀναζητοῦσαν τὸν δούλο τοῦ Θεοῦ στήν ἔρημο.

Ἔστερα ἀπὸ μερικὲς μέρες πλησίασαν στὴ σπηλιά τοῦ Γέροντα. **Απὸ μακριὰ βλέπουν κάποιον σὰν ἄνθρωπο ντυμένο στὰ λευκὰ νὰ στέκεται πάνω σὲ ἓναν ἀπὸ τοὺς λόφους πού ἦταν κοντὰ στὸν ὄσιο σὲ ἀπόσταση περίπου τριῶν σημείων.**

Τοὺς φώναξε:

«Ἀδελφοί, ἀδελφοί».

Αὐτοὶ τὸν ρώτησαν:

«Ποιὸς εἶσαι καί τί θέλεις;»

«Νὰ πεῖτε, τοὺς ἀποκρίθηκε, στὸν ἀββᾶ ἐκεῖνον πού θὰ συναντήσετε: θυμήσου αὐτὸ πού σὲ παρακάλεσα».

Οἱ ἀδελφοὶ ἦρθαν, βρῆκαν τὸν Γέροντα, τὸν χαιρέτισαν καί πέφτοντας στὰ πόδια του παρακαλοῦσαν νά ἀκούσουν ἀπὸ τὸ στόμα του λόγο σωτηρίας. Πράγματι, διδάχτηκαν ἀπ' αὐτὸν καί ὠφελήθηκαν πολὺ.

Τοῦ μίλησαν καί γιὰ τὸν ἄνθρωπο πού εἶδαν καθὼς ἔρχονταν, καί τὴν παράκλησή του. Ὁ Γέροντας κατάλαβε ποιὸς ἦταν, ἀλλὰ προσποιοῦνταν ὅτι δὲν τὸν ἤξερε. Μάλιστα ἔλεγε: **«Κανένας ἄλλος ἄνθρωπος δὲν κατοικεῖ ἐδῶ».** Οἱ ἀδελφοὶ ὅμως βάζοντας συνέχεια μετάνοιες καί ἀγκαλιάζοντας τὰ πόδια του τὸν ὑποχρέωναν νά πεῖ ποιὸς ἦταν αὐτὸς πού εἶδαν.

Ὁ Γέροντας τοὺς σήκωσε ὀρθοὺς καί τοὺς εἶπε:

«Δῶστε μου τὸν λόγο σας ὅτι δὲν θὰ μιλήσετε ἐπαινετικά σὲ κανέναν γιὰ μένα σὰν γιὰ κάποιον ἅγιο, μέχρι νά φύγω στὸν Κύριο, καί τότε θὰ σᾶς μιλήσω καθαρὰ γιὰ τὴν ὑπόθεση». Ἐκεῖνοι ἔκαναν ὅπως τοὺς ζήτησε. Τοὺς λέει λοιπόν:

«Αὐτὸς πού ἔχετε δεῖ ντυμένο στὰ λευκὰ εἶναι ἄγγελος Κυρίου, πού ἦρθε ἐδῶ καί παρακαλεῖ ἐμένα τὸν ἀδύναμο καί μοῦ λέει: Ἰκέτευσε τὸν Κύριο γιὰ μένα, νά ξαναγυρίσω στὸν τόπο μου, γιὰτὶ ἔχει πιά συμπληρωθεῖ ἡ προθεσμία πού ὀρίσθηκε

σέ βάρος μου από τὸν Θεό». Στὴν ἐρώτησή μου «ποια εἶναι ἡ αἰτία τῆς ποινῆς σου;» ἀπάντησε:

«Συνέβη σέ μία ἐπαρχιακὴ πόλη πολλοὶ ἄνθρωποι νὰ παροργίζουσιν τὸν Θεὸ μετὰ τὰς ἁμαρτίαις τοὺς γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, καὶ μ' ἔστειλε νὰ τοὺς παιδεύσω μετὰ εὐσπλαχνία. Ἐγὼ ὅμως ὅταν τοὺς εἶδα πολὺ νὰ ἀσεβοῦν, τοὺς ἐπέβαλα **μεγαλύτερο παιδεμό, μετὰ ἀποτέλεσμα πολλοὶ νὰ ἐξοντωθοῦν.** Γι' αὐτὸ μοῦ ἐπεβλήθη ἡ ἀπομάκρυνσή μου ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ ποὺ μοῦ εἶχε ἀναθέσει τὴν ἀποστολή».

Ὅταν τοῦ εἶπα «καὶ πῶς εἶμαι ἄξιος νὰ παρακαλέσω τὸν Θεὸ γιὰ ἓναν ἄγγελο;», ἐκεῖνος εἶπε:

«Ἄν δὲν ἤξερα ὅτι ὁ Θεὸς δέχεται τὴν προσευχὴ τῶν γνήσιων δούλων του, δὲν θὰ ἐρχόμουν καὶ δὲν θὰ σέ ἐνοχλοῦσα».

Ἐγὼ ἀναλογίσθηκα ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ ἀμέτρητο ἔλεος τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ἄπειρη ἀγάπη του πρὸς τὸν ἄνθρωπο, ποὺ τὸν ἔκανε ἄξιο νὰ μιλάει μαζί του καὶ νὰ τὸν βλέπει, ἐπίσης οἱ ἄγγελοί του νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ ἔχουν ἐπαφὴ μαζί τους, ὅπως ἔχει γίνεαι μετὰ τοὺς μακάριους δούλους του Ζαχαρία καὶ Κορνήλιο καὶ τὸν προφήτη Ἡλία καὶ τοὺς ἄλλους ἁγίους. Ἐνίωσα κατάπληξη μ' αὐτὰ καὶ δόξασα τὴν εὐσπλαχνία του».

Μετὰ ἀπ' τὸ περιστατικὸ αὐτὸ ὁ τρισμακάριστος πατέρας μας ἀναπαύτηκε. Οἱ ἀδελφοὶ τὸν ἔθαψαν τιμητικὰ μετὰ ὕμνους καὶ προσευχάς. Κι ἐμεῖς ἄς ἐπιδιώξουμε νὰ μιμηθοῦμε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ τοῦ Γέροντα μετὰ τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ θέλει ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν καὶ νὰ φτάσουν στὴν ἐπίγνωση τῆς ἀληθείας του».

www.imdleio.gr